

Efeziërs 4: eenheid, groei en een vernieuwde levenswandel

De brief aan de Efeziërs is een brief van Paulus en is net als de brief aan de Kolossenzen in thematiek. Omdat in de brief tegen bepaalde heersende denkbeelden wordt ingegaan, geldt deze brief als een prachtige samenvatting van het christelijk geloof en van hoe je als christen hoort te leven. Gezien het missen van persoonlijke adresseringen in de brief, wordt de brief vaak gezien als een algemene brief gericht aan Efeze, maar niet met een zeer directe aanleiding zoals bij de brieven aan Korinthe. Efeze lag op het knooppunt van de wereldhandel en was ook een zeer heidense stad. In deze stad was de christelijke gemeente, waar Paulus zelf ook twee jaar is geweest.

In het eerste deel van de brief gaat het over de christelijke leer en al wat God voor ons heeft gedaan (met thema's als relatie tot God, verlossing, vergeving, aanbedding en uitverkiezing). In het tweede deel gaat het over ons antwoord op wat God voor ons deed (met thema's als eenheid, groei, geestelijke strijd en heiligheid). De christelijke levenswandel komt hier dus naar voren. De brief wordt afgesloten met een deel over de geestelijke wapenrusting.

Lezen: Efeziërs 4:1-6

- In vers 1 tot 6 wordt gesproken over de eenheid van de Geest, die de Geest geeft. Hoe zie je deze eenheid voor je? Hoe wordt die gedefinieerd?
- In vers 4 tot 6 wordt de eenheid geschetst. Leven wij naar deze eenheid? Zie je dit ook terug bij je medechristenen en in de kerk?
- Op welk punt in vers 4 tot 6 waar eenheid wordt geschetst, is de eenheid die je ziet het beste? En waar het slechtst?

Lezen: Efeziërs 4:7-16

Kerngedeelte is vers 12b tot 16

- Hoe zou je de boodschap van vers 12b tot 16 kunnen samenvatten?

Paulus schetst hier de verhouding tussen persoonlijke groei en groei met de christelijke gemeenschap. Hij zegt dat we moeten kijken naar de onderlinge band, en van daar uit groeien in geloof.

- Waar ben je persoonlijk in gegroeid afgelopen jaar?
- Waar ben je met je kring afgelopen jaar in gegroeid?

Lezen: Efeziërs 4:17-24

Vanaf hier schrijft Paulus over een verandering van denken en leven.

- Wat is in dit tekstgedeelte de verandering bij de gemeenteleden die moet worden bewerkstelligd?
- Vers 18: Hoe kan het verstand van de heidenen verduisterd zijn? Evenzo vers 19: Hoe zijn ze ongevoelig geworden/afgestompt?

Vers 20 werd in de vertaling van 1951 vertaald met: "Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen." Andere vertalingen zeggen: "Maar u hebt Christus zo niet leren kennen" (HSV), "Maar zo hebt u Christus niet leren kennen!" (NBV).

In de grondtekst staat: “ὁμοῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν” (humeis de oech hoetoos emthete ton christon), wat woordelijk staat voor:

ὁμοῖς	δὲ	οὐχ	οὕτως	ἐμάθετε	τὸν	Χριστόν
Jullie	Echter	Niet	Alzo	Leerde (aoristus indicatief actief, afgeronde handeling)	(voorzetsel voor de 4 ^e naamval)	Christus (4 ^e naamval)

Het lijkt erop dat in de vertaling van 1951 een extra zinsnede erin is gelegd, die benadrukt wat er in het gehele gedeelte wordt verteld: “Gij geheel anders”. Als we naar het Grieks kijken, dan lijkt dat er van oorsprong niet zo in te zitten. Echter past het wel in het betoog van Paulus, over een andere levenshouding dan de heidenen. Dan komen we op het gebied van wereldgelijkvormigheid.

- Wat zie je als wereldgelijkvormigheid?
- Waar doelt Paulus op in het licht van wereldgelijkvormigheid in het tekstgedeelte?
- Heb je zelf ook te maken met wereldgelijkvormigheid in je omgeving?
- Wat vind je moeilijk om mee om te gaan wat betreft wereldgelijkvormigheid?

Lezen: Efeziërs 4:25-32

In dit gedeelte wordt door Paulus beschreven hoe we als gemeenteleden met elkaar omgaan, en daarnaast ook met anderen.

- Vers 26: “Word boos, maar zondig niet; laat de zon niet ondergaan over uw boosheid”. Hoe werkt dit?
- Vers 30: Hoe kan je Gods Geest bedroeven?
- Wat kunnen wij hier concreet uit halen om onze levenswandel te vernieuwen? Waar kunnen we aan werken (in afhankelijkheid van Hem)?

Overdenking over Efeziërs 4:29: De kracht van woorden

Laat geen vuile taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goeddoen aan wie ze hoort. (Efeziërs 4:29)

Als je het oude leven aflegt en het nieuwe aanneemt, zullen er zaken anders moeten gaan. Wat Paulus hier schrijft, kan worden gezien als leidraad voor de omgang in de gemeente. Wanneer de leugen wordt gebezigd, zal dat niet ten goede komen aan Christus’ lichaam. Er wordt aangemoedigd om te voorkomen dat emoties zoals boosheid leiden tot zonden – deze zorgen voor afbraak van de gemeente. Voor taalgebruik geldt dat het zowel afbrekend als opbouwend kan zijn. Wanneer er wordt gescholden of cynisch wordt gesproken, is het vaak wel duidelijk dat de taal niet tot opbouw zal dienen. Maar ook met kritiek moet op een juiste manier worden omgegaan. In het hoger onderwijs en in de protestantse traditie is een kritische houding een gemeengoed. Dit is erg waardevol, want door kritiek word je scherp gehouden en blijf je nadenken. De manier waarop kritiek wordt gebracht is echter wel belangrijk om op te letten. Een goedbedoelde opmerking kan door de manier van brengen gauw als een persoonlijke aanval worden gezien. Een kritisch woord kan soms dus de opbouw van de gemeente in de weg staan. Zo ook wanneer de woorden die worden gesproken niet vanuit liefde (ἀγαπη, φιλία) zijn. Laat je woorden daarom tot opbouw dienen. Op 10 juni 2017 was de EO-Jongerendag, waar Hawk Nelson “Words” speelde. Luister dit lied eens.

Uitdaging: Spreek je gedachten over dingen die je bezighouden naar een ander uit, maar zorg ervoor dat deze woorden opbouwend zijn en uit liefde!